

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/150/2017
Identifikačné číslo spisu: 5908202451
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5908202451.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. Q., bývajúceho vo U., zastúpeného JUDr. Marekom Radačovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Žriedlova č. 3, proti žalovaným 1/ F.K.S. s.r.o., so sídlom v Žiline, Pod Vinicou č. 2, IČO: 36384020, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom v Žiline, Hviezdoslavova č. 6, IČO: 36421910, 2/a X. V., bývajúcej v T., 2/b S. V., bývajúcemu v T., 3/ ČSOB Poist'ovni, a.s., so sídlom v Bratislave, Žižkova č. 11, IČO: 31325416, zastúpenému advokátskou kanceláriou MGA Iuris, so sídlom v Bratislave, Pri Starej prachárni č. 10, IČO: 47233028, 4/ KOOOPERATÍVA poisťovni, a.s. Viena Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, IČO: 00585441, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 C 86/2008, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2017 sp. zn. 10 Co 8/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok medzitýmnym rozsudkom z 2. augusta 2013 č.k. 3 C 86/2008-585 rozhodol, že základ žalobného nároku voči žalovanému 1/ a žalovanému 3/ je solidárne opodstatnený v celom rozsahu a že základ žalobného nároku voči žalovanému 2/ a žalovanému 4/ nie je solidárne opodstatnený. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že 29. mája 2006 okolo 10,20 hod. v okrese Ružomberok na ceste č. I./18 smerom na Martin v blízkosti odbočky na salaš za mestskou časťou Ružomberok - Černová v kilometri 512,200 došlo k stretu motorového vozidla zn. K. H. EVČ: A., ktorého prevádzateľom bol žalovaný 1/ a vodičom R. V. a bolo poistené u žalovaného 3/ s motorovým vozidlom zn. E. EVČ: C., ktorého prevádzateľom a vodičom bol žalobca, pričom tohto stretu sa zúčastnilo ešte viacero motorových vozidiel - zn. K. XX EVČ: T., ktorého prevádzateľom bol žalovaný 2/ a vodičom U. R., zn. S. H. EVČ: L. s príviesnym vozíkom, ktorého vodičom bol R. T., zn. U. S. EVČ:C., ktorého vodičkou bola Y. Y., zn. Y. EVČ: F. s príviesom, ktorého vodičom bol T. Y. Vychádzajúc z princípu objektívnej zodpovednosti v zmysle § 431 Občianskeho zákonníka ustálil zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi dopravnou nehodou na strane žalovaného 1/ ako prevádzateľa motorového vozidla zn. K. v plnom rozsahu a na strane žalovaného 3/ z titulu jeho

postavenia poisťovateľa v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by došlo k priamemu stretu prevádzok motorových vozidiel zn. K. (žalovaného 2/) a zn. E. (žalobcu) ustálil, že zodpovednosť žalovaného 2/ a spolu s ním žalovaného 4/ ako poisťovateľa nie je opodstatnená, pričom dodal, že nebolo zistené, že by nesprávna technika jazdy vodiča vozidla zn. K. bola v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Pokiaľ ide o ostatných účastníkom predmetnej dopravnej nehody mal za to, že nebolo preukázané vzájomné škodné pôsobenie prevádzky motorového vozidla zn. E. s ostatnými motorovými vozidlami (zn. S., U. a Y.), ktoré boli účastné škodového deja. Proti rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaní 1/ a 3/.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 18. decembra 2014 sp. zn. 10 Co 483/2013 medzitýmny rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že základ nároku žalobcu voči žalovanému 1/ a žalovanému 3/ je daný solidárne v rozsahu 30 % a že základ nároku žalobcu voči žalovanému 2/ a žalovanému 4/ je daný solidárne v rozsahu 30 %. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 8. decembra 2016 sp. zn. 3 Cdo 550/2015 uvedený rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho názoru, že na nárok uplatnený žalobcom je aplikácia § 431 Občianskeho zákonníka vylúčená.

3. V ďalšom konaní Krajský súd v Žiline rozsudkom z 26. januára 2017 sp. zn. 10 Co 8/2017 medzitýmny rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že základ nároku žalobcu voči žalovanému 1/ a žalovanému 3/ je daný solidárne v rozsahu 30 % a že základ nároku žalobcu voči žalovanému 2/ a žalovanému 4/ je daný solidárne v rozsahu 30 %. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd opakovane rekapituloval priebeh nehodového deja tak, že ako prvé v smere od Ružomberka jazdilo motorové vozidlo zn. S., ktoré z (hlavnej) cesty, po ktorej jazdili ostatné vozidlá zainteresované do nehodového deja, odbočovalo vľavo, pričom vzhľadom na to, že nezanechalo žiadne stopy, nie je možné ustáliť, či pred odbočovaním spomaľovalo plynule alebo prudšie. Za vozidlom zn. S. nasledovalo vozidlo zn. U., ktoré taktiež nezanechalo žiadne stopy (či spomaľovalo plynule alebo prudšie). Ako tretie jazdilo vozidlo zn. K., ktoré intenzívne brzdilo a reagovalo na manéver vozidiel idúcich pred ním, pričom došlo k jeho nárazu do vozidla zn. U. Po kontakte medzi týmito vozidlami, vozidlo zn. K. presahovalo do protismerného jazdného prúdu v rozsahu 75 až 80 % svojej šírky. V momente, keď vozidlo zn. K. temer stálo narazilo doň zozadu ďalšie vozidlo zn. Y., ktoré pred zrážkou brzdilo. Za vozidlom zn. Y. išlo vozidlo zn. K., ktoré narazilo do vozidla zn. Y. a po tejto zrážke v chronologickej následnosti došlo k nárazu vozidla zn. Y. do vozidla zn. K. V dôsledku predmetného nárazu vozidlo zn. K. bolo posunuté do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s vozidlom zn. E. idúcim v protismere (od Martina). Z konečného postavenia vozidiel uzavrel, že medzi vozidlami zn. K. a vozidlom zn. Y. došlo ešte po zrážke medzi vozidlami zn. K. a zn. E. k ďalším stretom. V dôsledku nárazu vozidla zn. K. do vozidla zn. U. došlo ku skráteniu brzdných dráh vozidiel, ktoré sa pohybovali za vozidlom zn. K. Vzhľadom na nedostatok verifikovateľných merateľných údajov, a to ani pomocou znaleckého posudku, nebolo možné ustáliť techniku jazdy jednotlivých vodičov, a v dôsledku toho ani ich konkrétny vplyv na spôsobenú škodu, a to s výnimkou žalobcu jazdiacim vozidlom zn. E., ktorý sa na vzniku škody žiadnym spôsobom nepodieľal. Preto odvolací súd po zhodnotení všetkých relevantných skutočností a viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu o aplikácii § 431 Občianskeho zákonníka bol toho názoru, že účasť prevádzok vozidiel zn. S. a zn. U. na spôsobení vzniknutej škody je v rozsahu 5 % a vychádzal z toho, že len samotná okolnosť, že tieto vozidlá nezanechali brzdné stopy, ešte neznamená, že pri odbočovaní manévri vozidla zn. S. alebo v bezprostrednej reakcii naň vozidla zn. U. neznížili svoju rýchlosť neprímerane náhle. Za významnú v tomto smere považoval skutočnosť, že vozidlá pohybujúce sa od Ružomberka obchádzali traktor nachádzajúci sa na pravom okraji ich jazdného pruhu, v dôsledku čoho možnosť reakcie vozidiel na prípadné zmeny v cestnej premávke bola v relevantnej miere obmedzená. I keď účasť prevádzateľov uvedených vozidiel bola veľmi nízka, podľa jeho názoru nešlo o tak minimálnu až nepatrnú účasť na strete prevádzok, ktorá by nezakladala ich zodpovednosť za vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o vozidlá zn. K., Y. a K. odvolací súd dospel k záveru o zhodnej miere účasti na vzniknutej škode v rozsahu 30 % každého z nich. Pri prevádzkach vozidla zn. K. a zn. K. vzhľadom na významnosť, že ich vodiči ako jediní sa s určitou pohybovali nesprávnou technikou jazdy. Vozidlo zn. K. nesprávnou technikou jazdy znížilo, resp. skrátilo brzdnú dráhu za ním idúcich vozidiel zn. Y. a zn. K., čím vytvorilo ďalšiu podmienku vzniku zodpovednosti spôsobenej škody (celkového

nehodového deja). Zhodný podiel zodpovednosti konštatoval odvolací súd aj pri prevádzke vozidiel zn. Y. a zn. K., keďže empiricky nie je možné zistiť presnú mieru, v akej sa náraz vozidla zn. K. do pred ním idúceho vozidla zn. Y. podieľal na následnom náraze vozidla zn. Y. do vozidla zn. K., ktorý čiastkový dej bezprostredne predchádzal zrážke vozidiel zn. K. a zn. E..

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že jeho prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP, keďže odvolací súd sa pri riešení otázky účasti jednotlivých prevádzateľov na spôsobení škody odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe a zároveň je táto otázka dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Poukázal na judikát R 64/1972, v ktorom sa rieši otázka, čo je stret prevádzok a na základe tohto rozhodnutia bol toho názoru, že rozhodnutie súdu, ktorý rozhoduje o vyporiadaní účasti jednotlivých prevádzok na vzniku škody podľa § 431 Občianskeho zákonníka by malo vychádzať zo všetkých okolností daného stretu, ale najmä musí zväžiť hlavné preukázané príčiny vzniku škody a pre objektívnu mieru účasti je dôležité aj zavinené konanie alebo opomenutie konania jednotlivých prevádzateľov; odvolací súd sa týmto pri rozhodovaní neriadil. Mal za to, že prevádzatelia vozidiel zn. S. a zn. U. neboli vôbec účastníkmi dopravnej nehody, na škodu nenesú žiaden podiel a aplikácia § 431 Občianskeho zákonníka je u nich vylúčená, a preto ich podiel na škode v rozsahu 5 % ustálený odvolacím súdom nepovažoval za správny, a to aj z dôvodu, že odvolací súd dospel k záveru, že ich účasť na vzniknutej škode je minimálna. Ďalej namietal, že odvolací súd nerozhodol správne, keď žalovaných nezaviazal na plnenie spoločne a nerozdielne. Na základe uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť z dôvodu, že je vylúčené vzájomné uplatnenie dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP a uviedol, že miera účasti jednotlivých prevádzok na vzniku škody je otázkou skutkovou a prípadná nesprávnosť zisteného skutkového stavu nezakladá prípustnosť dovolania.

6. Žalovaní 1/, 2/a, 2/b, 2/c a 4/ sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte uvádza odkaz na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

9. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 36/2016, 5 Cdo 264/2014, 1 Cdo 334/2013).

10. Naznačenej mimoriadnej povaha dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť jeho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

11.1. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka), a to otázka tak hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1 Cdo 126/2017, 1 Cdo 206/2017, 1 Cdo 208/2016, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 14/2017, 4 Cdo 89/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016, 8 Cdo 221/2017).

11.2. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov odvolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu“.

11.3. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax odvolacieho súdu.

11.4. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná právna otázka, ktorá už bola dovolacími senátmi riešená, pri jej riešení sa ale vyskytla nejednotnosť navonok prejavovaná v prijatí odlišných právnych názorov. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 78/2017 v prípade dovolania, prípustnosť ktorého dovolateľ vyvodzoval z predmetného ustanovenia, konštatoval, že dovolateľ je „povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí odvolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery)“. Obdobný záver vyjadril najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach (3 Cdo 87/2017, 4 Cdo 14/2017, 6 Cdo 185/2016, 8 Cdo 141/2017).

12. K otázke možnosti súbežného uplatnenia prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP už najvyšší súd uviedol, že uplatnenie všetkých alebo dvoch dôvodov prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia naraz sa logicky vylučuje - odvolací súd sa totiž nemôže odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu za súčasnej existencie stavu, keď rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Rovnako nemôže súbežne obstať argumentácia, že určitá otázka nebola ešte dovolacím súdom vyriešená a (zároveň), že je táto otázka dovolacím súdom riešená rozdielne (pozri napríklad rozhodnutia 6 Cdo 13/2017, 6 Cdo 21/2017, 6 Cdo 203/2016, 4 Cdo 14/2017, 3 Cdo 224/2017).

13. Žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP tvrdiac, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky vyporiadania účasti jednotlivých prevádzok na vzniknutej škode podľa § 431 Občianskeho zákonníka odklonil od právnych záverov, ku ktorým dospela ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Odklon právnych záverov odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu odôvodňuje žalobca poukázaním na judikát R 64/1972.

14. V žalobcom označenom judikáte R 64/1972 týkajúcom sa výkladu § 431 Občianskeho zákonníka je uvedené, že ide o zodpovednosť objektívnu, pri ktorej: „Rozhodná je prítomnosť účasti, ktorou mali provozovatelia na spôsobení vzniklé škody. Vypořádání závislé na této účasti předpokládá zhodnocení všech skutkových okolností konkrétního střetu provozů, zejména pak těch okolností, které byly hlavními příčinami vzniklé škody. Objektívni míru účasti na vzniklé škodě vyjadřuje i případné zaviněné jednání nebo opomenutí některého provozovatele (některých provozovatelů), pokud jím byla založena příčinná

souvislost vedoucí ke vzniku škody. Jde-li o takové okolnosti anebo taková jednání nebo opomenutí, s nimiž škodlivý výsledek nebyl v příčinné souvislosti, není splněn zákonný předpoklad účasti na vzniklé škodě a nevzniká tedy ani odpovědnost, ani důvod k vypořádání.“. Ako vyplýva z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyporiadanie účasti prevádzateľov na škode vzniknutej pri strete prevádzok je závislé od zhodnotenia všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok, najmä tých, ktoré boli hlavnou príčinou vzniknutej škody. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd neodklonil od právnych záverov vyjadrených vo vyššie spomenutom judikáte. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nemôže posudzovať správnosť skutkových zistení súdov alebo výsledok hodnotenia, resp. nevyhodnotenia dôkazov, premietajúci sa do skutkových zistení súdu. Dovolateľ si námietkami nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho vyhodnotenia dôkazov dostatočne neuvedomuje procesné dopady a súvislosti toho, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je spôsobilé založiť tvrdenie dovolateľa, že pri inom (podľa dovolateľa náležitejšom a úplnejšom) zistení rozhodujúcich skutkových okolností súdom by právne závery, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie, boli odlišné.

14.1. Dovolací súd navyiac poukazuje na to, že riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej obsahu, zmyslu a účelu, normu interpretuje a zo svojich skutkových zistení (to znamená po vyriešení skutkových otázok a na ich podklade) prijíma právne závery o (ne)existencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad.

14.2. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že odvolací súd nesprávne určil podiel prevádzateľov vozidiel zn. S. a zn. U. na vzniknutej škode v rozsahu 5%, nakoľko podľa jeho názoru ich minimálna účasť na strete prevádzok nezakladá ich zodpovednosť za škodu, je potrebné vziať na zreteľ, že žalobca síce v úvode dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, z obsahu jeho dovolania (viď § 124 ods. 1 CSP) je však zrejmé, že nesúhlasí s logickými úvahami a skutkovými závermi odvolacieho súdu a s vyhodnotením zistených skutkových okolností. Z uvedeného vyplýva, že žalobca aj v tomto prípade namieta nesprávnosť skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom; touto nesprávnosťou však nie je možné odôvodniť dovolanie, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (viď § 432 ods. 1 CSP). Ako bolo už uvedené vyššie len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP.

14.3. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nevyplýva.

15. Pokiaľ žalobca vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, dovolací súd pripomína, že bolo na ňom, aby označením konkrétnych - z hľadiska prijatých právnych záverov rozdielnych - rozhodnutí najvyššieho súdu doložil existenciu rozdielneho rozhodovania najvyššieho súdu o tej istej otázke (k tomu viď bod 11.4. tohto uznesenia dovolacieho súdu). Dovolateľ ale tvrdenie, že predmetná právna otázka bola v čase podania jeho dovolania najvyšším súdom riešená rozdielne, ničím nedoložil.

15.1. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP nevyplýva.

16. Z týchto dôvodov najvyšší súd uzatvára, že dovolanie žalobcu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP prípustné nie je. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

17. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.